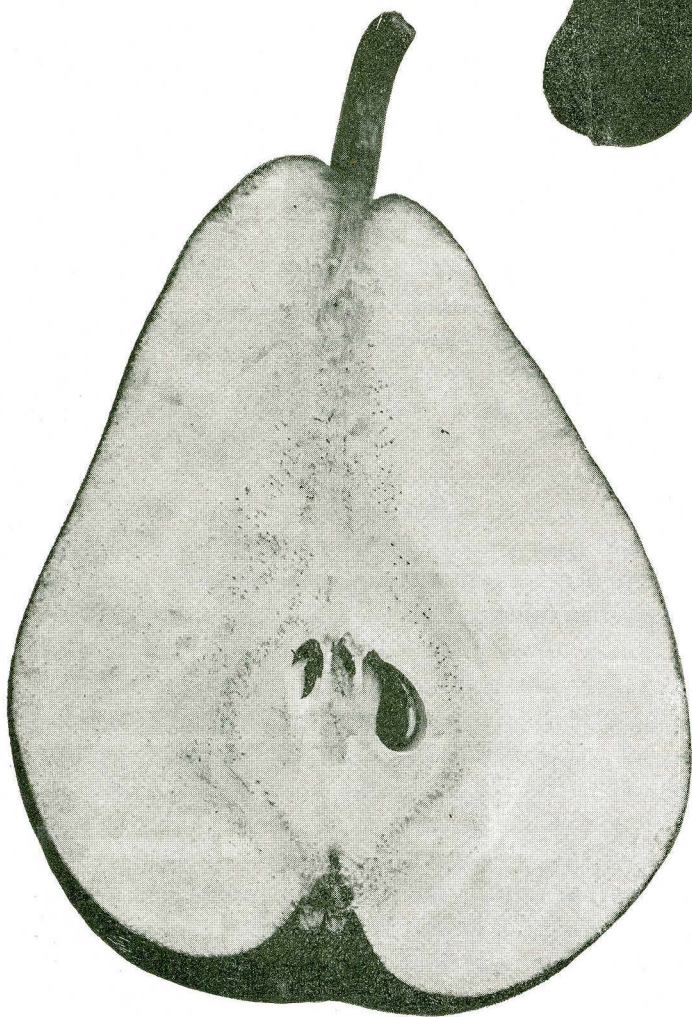
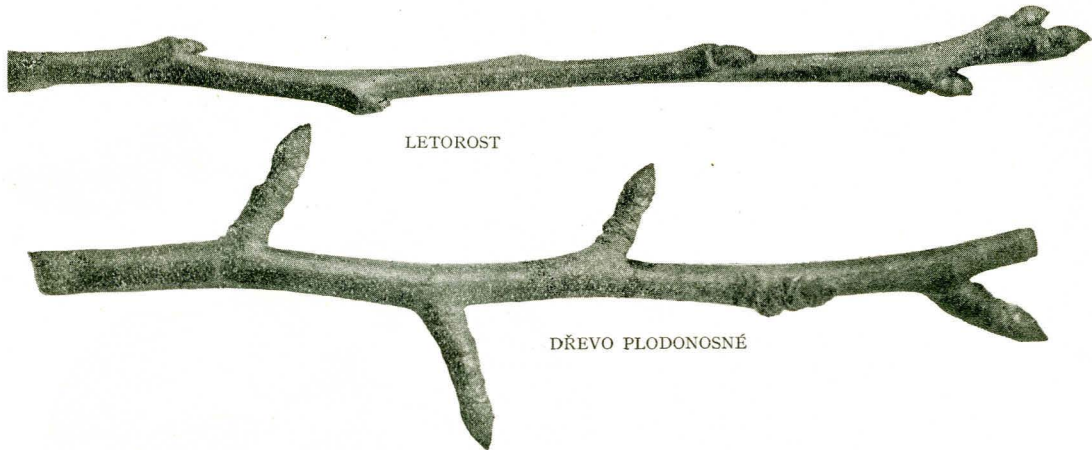

Jan Říha ČESKÉ OVOCE

HRUŠKY

Čís. 60.

DROUARDOVA

Pěkných, pozdě v zimě zrajících hrušek nemáme nazbyt; výběr jest velice skrovný, většina klade velké požadavky na půdu a polohu, špatně uzrávají a málokterá se hodí i pro pěstování za poměrů méně příznivých. Jest tedy s podivem, že tak pěkná, veliká, dosti chutná hruška jako „Drouardova“, která mimoto vyniká úplně zdravým, všemu vzdorujícím vzrůstem a hojnou plodností, nalezla dodnes tak malého rozšíření.

Přinesena byla k nám z Francie. O původu jejím se ví jen tolik, že ji našel majetník školek Olivier v Angersu; tam také došla velikého rozšíření a jest podle tamějších zpráv nej přednější jakosti.

O jejím rozšíření u nás obdrželi jsme jen kusé zprávy z České nížiny, patrně nenalezla jinde asi většího rozšíření, jakého by zasluhovala.

Nemáme mnoho druhů, které by se mohly honositi tak vzácnými vlastnostmi; její zdravý vzrůst, její plodnost, otužilost proti mrazům i všem časovým nepohodám je nepřekonatelná, také plísňe a jiné choroby se nikdy na ní neobjevily.

Na půdu neklade jiných požadavků, než aby byla teplá; studená, mokrá jí nesvědčí, v každé jiné daří se velmi dobře; místo má se jí také poskytnouti teplé, že však drží velmi pevně na stromě, není třeba, aby bylo zcela chráněno; tím není však řečeno, že by se nedařila v chráněných polohách, naopak, kdo jí může dopřáti místa v živné, dobré půdě, na teplé stráni, blíže zdi domu, nebo přímo na těchto, sklízí v míře nejhojnější veliké a velmi chutné plody.

V příznivých místech ji lze pěstovati jako vysokokmen, rodí pak arcit plody menší; lépe sázeti polokmeny, ještě lépe volně rostoucí krsky. V domácích malých zahrádkách lze jí dáti tvar jakýkoliv, ať jest to již palmeta na zdi, plotě, věncoví ve tvaru jakémkoliv. Věncoví se vůbec velmi doporučuje z toho důvodu, že tu tvoří hojnost krátkého, plodonosného dřeva a při řezu nepůsobí obtíže. Jsou příklady, že měla na věncoví plody až 600 g těžké a velechutné.

Vzrůst její jest úplně zdravý, bujný, jde pěkně vzhůru; na kdouli se daří výborně a je-li ponechána sama sobě, vzrůstá v pěkné Jehlance, které se lesklou, tmavou zelení zdaleka stkvějí.

Plodnost začíná velmi záhy, jest velmi hojná a stálá.

Silné, zakřivené letorosty bývají pod oky sotva znatelně zprohýbané, na způsob kůže tmavě žluté, ve stínu zelenavé, sem tam, zvláště ke konci jako lehounce postříbřené a zcela nenápadně dlouze tečkované.

Silně vyvinutá oka jsou skoro přilehlá, krátká, špičatá, stříbřitě šupinatá, na patkách málo vydutých, po straně i středem žebérkatých. (Viz obraz.)

Rašící lístky skvějí se jasnou zelení, později, v plném vývoji, bývají 70—90 mm dlouhé, 43—60 mm široké, oválové, krátce špičaté, po délce na způsob srpů, na šíř jako člunek prohnuté, téměř celokrajné, nebo sotva patrně zcela mělce pilovité, temně zelené, lesklé, jako kožené, vždy úplně čisté na řapících 18—40 mm dlouhých, dílem nitovitými palisty opatřených. Příplodní bývají podle bujnosti stromu o něco delší a užší.

Z velkých, hnědě, u spodu stříbřitě šupinatých, ve velké hojnosti se vyvíjejících květových pupat vykvétají poměrně malé, z menších plátků řídce složené, červenými prašníky zdobené květy v menších chomáčích. (Viz obraz.)

Velikost dospělých plodů jest velice nestejná a podmíněna tvarem stromu, jakož i kulturou. S vysokokmene klidíme plody drobné, často jen 60 mm široké a 70 mm vysoké, takže jich jde 7—8 na 1 kg, s volně rostoucích krsků bývají již daleko větší, 85 až 90 mm široké, 100 až 110 mm vysoké ve váze 250—400 g, na palmetách a věncoví se podařilo vypěstovati plody až 600 g těžké. Také tvarem se velice různí; některé jsou ke kalichu baňatější a ke stopce více zašpičatělé, tak jako homolovité a končí šikmou špičkou, asi tak, jak průřezem plodu znázorněno, většina plodů bývá kratší, končíc širokou špičkou, tak jako utátou (barevný obraz zhotoven podle plodů podobných). Také i povrch plodů bývá nestejný, sem tam stlačený a i ploše zhrbolený.

Malý otevřený kalich bývá u spodu zelenavý, souvislý a v úzké, žlábkovité, vztyčené a šedé úšty rozeklaný, špičky těchto bývají převislé. Kalich malých plodů vězí v mělké, málo zhrbolené jamce, naproti tomu u plodů velikých bývá jamka široká, hluboká, s okrajem široce hrboilatým.

Silná, dřevnatá stopka jest zelená, rzivě žlutá a zdrsňelá vyvstalými tečkami; bývá buď do šikmé špičky plodu v malou jamku jako vtlačena, aneb trčí z jamky hluboké, široké a po okraji hrboilaté.

Silná, hladká slupka málo se leskne, bývá se stromu silně zelená, později nabývá barvy asi jako sláma žlutobělavé a ve stínu zeleně prokvétá; některé plody, zvláště na zdi vypěstované, rdí se na slunečné straně lehounkou, jako nadechlou růžovou červení; zcela jemné, rzivé tečky pokrývají nenápadně celý plod; blíže kalicha a stopky bývá rozstříknuta velice jemná rez; malé i větší, často jako čárkovité, rzivé skvrny najdeme na mnoha plodech. — Voní jen zcela málo.

Bílá, zdánlivě zrnitá dužnina jest zcela jemná, máslovitá nebo i špekovitá, někdy méně, jindy hojně šťavnatá; chuť zasládlá, dobrá, libě, ale jen zcela lehce okořeněná. Dužnina plodů na zdi nebo jiných teplých místech vyrostlých obyčejně zcela se rozplývá, bývá výborná, sladká, lehce pikantně navinulá a více okořeněná.

Dutoosý jaderník obklopen jest hustou, jemnou zrninou a chová v prostranných pouzdrech tmavohnědá, dobře vyvinutá jádra.

Česati se nemá dříve, až když začne list opadávati, nevadne sice tak jako jiné zimní druhy, avšak čím déle na stromě, tím bývá chutnější. Brzo trhané plody buď ani nezměkknou a jestliže přece, tedy nemají chuti.

K jídlu dospívá velmi nestejně a největší plody nejdříve měkknou. Podle dlouholetých zápisků začíná měkknouti kolem 10. listopadu a dobře jsouc uložena, zraje nenáhle tak, že ještě v únoru, ba i v březnu najdou se dobře uchované plody, které co do chuti nezadají v ničem dříve uzrálým.

Hodí se nejen dobře na každý stůl, ale i v kuchyni se dá užítkovati všemožným způsobem.

V obchodě jest velmi málo známa, vyskytuje se jen jednotlivě, má však veškeré dobré vlastnosti, jaké vyhledává obchod.

V Pomologickém ústavě v Troji jest vedena pod čís. 369, Drouardova. Popis její přináší též Lucasův spis „Die wertvollsten Tafelbirnen“ čís. 84. Präsident Douard — Präsident Drouard, vydány r. 1894.

